

ივერი

საქონლის დასაცავად და კერძო განცხადებო-
ბისათვის უნდა მივმართოთ: თითონ რედაქ-
ციას, ან უფრო, ავტორის ქუჩაზე, ვარსკვლავის
ძეგლის პირდაპირ, ან, გრუზინებისთვის სახ-
ლში წყარო-თბილისის გამრეცხველ სასაგა-
დღისის კანცელიარის, სათავადაზნაურო ბან-
კის სახლში, სახლის ქუჩაზე.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრა-
ქონი რვა აპერი.

1877—1892

საბჭოთაო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1892

დღისასწავლის გამო შედგენი ნომერი გამოვა სამშაბათს, 18 აპრილს

სასწავლებელი და პანსიონი ჯორჯიკიანი

(ქუთაისში)

გინანობის, პრაგინანობის, რეალურ და სხვა სასწავლებლების
პირველ და მოსამზადებელ კლასში მომზადებისათვის აიღებს სამსახურს
მანეთს თითოეულად. პანსიონერებს შენახვისა და სწავლისათვის გადა-
ხდენენ ფლორად 180 მან. სასწავლებლის პანსიონში შეუ-
ღობიან იქონიან ბინა და სწავლაში დახმარება გინანობის და პრა-
გინანობის მოსწავლეთათ. მეორე, მესამე და სხვა კლასებში მომ-
ზადებისათვის მენტსაც აიღებს. ფისაც პანსიონში შეიღობს მიპარება
ან დატოვება უნდა, საქართველო ავგისტადან პირველ სექტემ-
ბრამდე შეგვტოვების (ტფილისის ქუჩა, საკუთარ სახლში).
(20—103—9)

ყოველ დღე მიიღება „ივე-
რიის“ რედაქციაში შემოწირუ-
ლებანი სოფლად სოფლურთ და-
სარაღებულთა სასწარებოდ.

ოპოტიალური ცნობანი ხოლ- რის შესახებ.

ტფილისის მიხეილის სამკურნალო-
ში 13 ავგისტოს ავადმყოფი იყო 4
კაცი და 6 დედაკაცი; ამ დღეს სამ-
კურნალოში აღარაინ მიუყვანიათ.
მაჰმადინთა სამკურნალოში 13 ავ-
გისტოს მიყვანეს მამედ-ალი-ხალი-
ლონი (3 ნაწ., ნიკოლოზის სასა-
ფლაოზედ მწოლარე აიყვანეს), კარ-
გად გახდა სალი-მაზი-ალ-ილი-
ლი; 14 ავგისტოს დილით 2 ავად-
მყოფი იყო.
13 ავგისტოს ავად გახდა და ში-
ნა სწამლობენ: სანო თათული, 28
წლის (3 ნაწ., ორბელიანის ქუჩა

თამარაშენში ავად იყო 5, ავად გა-
ხდა 6, მორჩა 4, გარდ. 3,
ახალციხის მარის უფროსი იუწყ-
ება: ქ. ახალციხეში 10 ავგისტოს
გარდაიცვალა 1; ავად აღარაინ გა-
მხდარა.

თიონეთის მკ. უფროსი იუწყებით
სოფ. ორბევში 1 ავგისტოს ხოლერით
გარდაიცვალა 1.
ბორჩალოს მარის უფროსი იუ-
წყება 11 ავგისტოს: 1 ავგისტომდე
სოფ. ვარდისუბანში ავად იყო 3, ავად
გახდა 10, მორჩა 8, გარდ. 5; სოფ.
ბოსლოში ავად გახდა 13, მორჩა 2,
გარდ. 11; ზემო ოსურბანსა და ბა-
შკინეთში ავად აღარაინ გამხდარა;
სოფ. მამიშოში ხოლერა განდღა;
ავად გახდა 2 დედაკაცი; 1 გარდაი-
ცვალა.

ახალქალაქის მარის უფროსი იუ-
წყება 7 ავგისტოს: ქ. ახალქალაქში
ავად გახდა 1; სოფ. არაგვში მორ-
ჩა 12, ავად არის 8; ხოსპში ავად
გახდა 2, მორჩა 4, დარჩა 5; ჩუ-
შტარლოში ავად გახდა 2, გარდ. 3,
დარჩა 9; ხერეთისში ავად გახდა 2;
სულ ავად არის 8; კონდრში გარ-
დაიცვალა 1, დარჩა 4; კორხში ავად
გახდა 1, მორჩა 3, გარდაიცვალა 1;
ორდისში ავად გახდა 1, მორჩა 2,
გარდაიცვალა 2; გაიანში ავად გახ-
და 7, გარდ. 2, შარევანში ავად
გახდა 1; ქანდურში ავად გახდა 4,
მორჩა 2, დარჩა 2; მერენიაში ავად
გახდა 1, გარდ. 1.

ახალი ამბავი

* 14 ავგისტოს დღის 10 სა-
თზედ, ქალაქის მოუარე იყო მიხეი-
ლის საავადმყოფოში და დათვლილ-
რა ხოლერადანი ავადმყოფები, რომელ-
თაც დწერილებით გამოკითხა მათი
მგომარეობა და ანუეუა. ბოლოს

მადლობა გადუხდა უფროსს ექიმს
საავადმყოფოსას, ბ-ნ გოლბეკს, რო-
მელსაც თავის ფულიდგან ასი მანეთი
გარდაცა ხოლერადანი განყოფილების
ფერწელებისა და მოსამზადებლების
დასასწავლებლად.

* ხუთშაბათს, 13 ავგისტოს,
ჩვეულებრივი კრება იყო სამქოს დარ-
ბაში სასანიტარო რაზმებისა და ქალა-
ქის გამგებისა. კრებამ, სხვათა შო-
რის, მოსმინა აზრი საქალაქო ლაბა-
რატორიის ქიმიკოსის ბ-ნ ალიბეგო-
ვისა იმის შესახებ, თუ რა თვისებ-
სა შავი ლუდი, რომელსაც ჰხდინა
ანტიკვას ქარხანაში. ქიმიკოსმა სთქვა,
რომ შავის ლუდის ხმარება საშიშოა
ჯერ მარტო იმის გამო, რომ ეს ლუ-
დი დაუღებელია. კრებამ დაად-
გინა, აიკმალოს ტფილისში შავის
ლუდის ხმარება.

* 5 ავგისტოს, ავგალის ქუჩაზედ,
მუქის საჩაიში, მომარბეგებმა მო-
სამართლემ ილია ივანეს ძემ წინამ-
ღვრიშვილმა გამართა მუქით სალი-
ლო 150 კაცისათვის საცდელად, რა
დაჯდება ასეთი სადილი. აღმოჩნდა
რომ საზარხო და სასწილო სადილი
150 კაცისათვის გაკეთება სულ ექვს
მანეთად და ათ შურად. ამის შემდეგ
ბ-ნმა წინამღვრიშვილმა წინადდ-
და მისკა ტფილისის შემდეგ კაცს,
დაეთი იოსების ძეს ალექსანდრე, რომ
თქვენის ხარჯით გამართეთ მუქით სა-
დილობა 150 კაცისთვის, ვიდრე ხოლ-
რანობათა. როგორც შეგეტყუა ბ-ნს
აღულოვს უკისრია თავის ხარჯით მუქ-
ით სასადილოს გამართვა მცხრე ნა-
წილი, ლუეტერანთა სასაფლაოს ახ-
ლო, ქალაქის მოედანზედ. იმდღე
გვაქვს, რომ ასეთს გულ-კეთილობას
გამოიჩინენ ქალაქის სხვა შემდებულ-
ნიც და ბ-ნ ალექსანდრის მავალით
მიზობავენ.

* მკითხველმა უწყინა, რომ გან-

სვენებული პრაფესორის დ. ი. ჩუ-
ბინაშვილის შემკვიდრებ შემოსწირა
ჩვენს „წერა-კითხვის გამავრცელებელ
საზოგადოებას“ ძვირისანი ბიბლიოთე-
კა თავის მამისა. ბიბლიოთეკა უკ-
ვე გამოგზავნილია პეტერბურგიდგან
და „წერა-კითხვის საზოგადოება“ ამ
დღეებში მიიღებს. ამასთანვე მოგ-
ვიყვია კატალოგი ბიბლიოთეკისა,
რომელშიც ნომრებით ჩამოთვლი-
ლია სულ 269 წიგნი და ხელ-ნაწერ-
ი.

პირველი განყოფილება:
ღვთის მეტყველება № 1—38;
ფილოსოფია № 39—41, ისტორია,
გეოგრაფია და მოგზაურობა № 42—
61, ხელოვნური ლიტერატურა №
62—87, ლექსიკონები და გრამატიკა
№ 88—98, ბუნების-მეტყველება
და მედიცინა № 99—101, ნარევი
№ 102—111.

მეორე განყოფილება:
ძველი და ახალი ნაშეუნი წიგნ-
ი.

ღვთის-მეტყველება № 112—188,
ხელოვნური ბიბლიოთეკა № 189—
228, ლექსიკონები და გრამატიკა №
229—246, მედიცინა № 247—251,
ხელნაწერი უცხო ენებზედ და რუ-
კანი № 252—269.

* ქალაქში ჩამოიყვანეს სამკურნა-
ლო გურიდიან ცოფიანის ტურასა-
გან დაკანონი და მამინ ბოლქაძე-
ნი, დაკანონი ახალგაზრდა კანაძე,
ქალი 16—17 წლისა, მამა-კი ორი-
სამის წლით უფროსი.

* ბაქოს გუბერნატორი იუწყება:
10 ავგისტოს ბაქოში ავად გახდა 1,
ავად არის 9; სამხედრო საავადმო-
ფოში ავად არის 12; მიიღეს გუბერ-
ნიაში, ორ მარის გარდა, სალდვანც
ამბავი არ მოგვესლია, ავად გახდა
72, გარდაიცვალა 48, მორჩა 6, ავად
არის 65.

ლით, ქა, რას იმალეობთ?!. დავით-
როთ ჩემი კარგი სოსიკო. რა დავი-
შავათ, ხალხნო, რომ მაგრე დაუტი-
რებულს და დუშმარხავად უშვებთ
სოსიკოსა?!. იბახოდა ის, მაგრამ ხალ-
ხი არასად სჩანდა. მარტო აქა-იქ ბა-
ნიდგან რამდენიმე ადამიანი გამო-
სტყვილია მართიკოს და მწუხარებთ
გამხაროდენ: „ღმერთო, ესლა-კი ნუ
მოგვადგინა და მერე თუნდ ერთ წამ-
საც ნუ გავცოცხლებო!“. მომეტბუ-
ლია ნაწილი-კი სოფლებებისა დიდი
ხანია თავ-ზარ დაცემული გავარდა
სოფლებიდან და ტყესა და ბინდარს
მოაშედა.

იმისმა მახლობლა, როცა ქმარი ავად
გაუხდა, თავი დანებდა და თავის ცოლ-
სოფლი მინდორში გახიზა.

ქალმა მარტოკა მართიკო თავის
ოთხის წლის გოგოთი ავადმყოფის
გვერდით. ის თავ-განწირულებით უე-
ლოდა; მორიდება თავში აზრად არ
მოჰსვლია, მაგრამ ამ თავ-განწირუ-
ლებამაც ვერა უშეშობა-რა. სამის

ველეტონი

კომბის ლოცვა

(ხოლორის დროს)

შენ გვედრებ, ზენარო,
ცა და ქვეყნისა მფლობელიო,
დამბადებელიო ყოვლისავე,
ყველას შემტკობო, მგრანობელიო,
არ შესაძლისის შემტკობო,
ძალი სიბრძნისა შრომელიო,
ნუ მომიკლავ უფრო-უფროდ,
უკვდავებისა მპყრობელიო.

შენ უყუე უწყო, ზენარო,
სიოცლისი ვაგრძელებსა,
მისთვის არა ვიბოვ—ვაკარგავდე
ლხინსა და მოსვენებასა:
მე სიყრმადგანვე ბედშავი
ჩვეულებრივ მწუხარებელიო,
აღრე მოუკლავ იმედს
გულის წაიღებს და ნებასა.
გულს შავი ნისლი აწებება
შავი სედილი ზღვიანის,

ავედმულვარო გულია,
ისე ვიტყუდე სათქმელსა,
ტანჯვაში განსწავლულია,
რომ ეშმაქაც-კი ისწავლოს
კეთილის სიყვარულია.

მე ყველა ამას, უფალო,
შენა ვიბოვ, შენგან ველია;
გონს სიბრძნის ძუქვს ვაწვებ,
შენ გამინათე ბნელია,
სხვა არა მინდა, ძიღერო,
ყველა ფუქი და ქრელია,
ქვეის უკეთესი საქონლია
არაბა საკონელია.

მომეკი ნიქი სიბრძნისა,
რომ გული ცეცხლებერ ღვიოდეს,
და ჩემსა რე-კალობსა
მარგალიტის სვეცოდეს.

ვინ-კი ამილოს საკითხად—
გულში ბუფის რასმე ჩიოდეს,
მტრისად იღიმებოდეს,
მორიანის ტრემლი სილიოდეს.

და როცა ჩემს ფიქრის ზღვის
გამოიჩნდება გზანია,
როცა მის კვალად დიჩნევეს
ამ სოფლის დრო და ხანია,

როცა ერთმანეთს უმოძბენ
გულს, ცხვიარს და თანანა—
მამინ-კი მომიკალ, ზენარო,
აღარ ჩამყვება ნანია.

დ. მანანელი

მამას მივა მივაქალაქი!..

(სურათი)

გულში თითონ უშეშლა ორ მესა-
ფლობის თავის ქმრის გამოტანა და
ურეშედ დადებდა. ისე, უკუბოდ,
უმღვლოდ, უხარჯოდ და შენდობის
უთქმელად, ლეიბიანდ გამოტრლი
შეუღლდ ურეშედ სოსიკო და შეზარ-
ხო მიამებულმა მესაფლობეებმა ღლი-
ნით შეტარეს სოფელი და სამარის
კარამდის მიიტრიალეს...

ამას რას ებნევე; ჩემო კარგო
სოსიკო!.. წამოიძახა მათიკომ, რო-
ცა სოსიკოს გვამს ურეშედ უღებ-
დნენ, და გატეხებულმა თავლები
აქეთ-იქით ცეცება დაიწყა. „...მო-

